

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ – ÚTINAPLÓ

Pályázat kódja: BGA/394/2026

Pályázat megnevezése: „Szent László király útján”

Megvalósítás időpontja: 2026. március 29. – április 1.

Intézmény neve: Ceglédi Református Általános Iskola és Óvoda

Résztvevő diákok száma: 65

A megvalósult program leírása:

2026-ban immár sokadik alkalommal volt lehetősége iskolánk hetedik osztályos tanulóinak részt venni a „Határtalanul” pályázat keretében külföldi utazáson, melynek során új ismereteket szerezhettek a külhonban élő magyarok mindennapjairól, felfedezhették a Kárpát-medence természeti kincseit és kulturális emlékeit.

Ezúttal Szent László király útját követtük Erdélyben.

Indulás előtt tanulóink információt kaptak a tervezett úti célokról, bemutatókat készítettek, melyeket osztályfőnöki órán közösen megtekintettünk, a Barangoló okosdoboz segítségével pedig interaktív feladatokat dolgoztunk fel.

1. nap

Vasárnap kora reggel iskolánk bejáratánál nagy izgalommal vártuk a buszokat. Örömködbe egy kis szomorúság is vegyült, mert az időjárás előrejelzések több napos esőt jósoltak. 6 órakor indultunk útnak: 65 diák és 6 pedagógus.

Nagylaknál átkeltünk a határon, majd utunkat és ismerkedésünket Szent Lászlóval Aradon kezdtük. Borult volt az ég, de az eső elállt. Szinte egész utazásunkat az jellemezte, hogy amíg a buszban utaztunk, szemerkélt, sokszor ömlött az eső, de amikor kiszálltunk, akkor elállt. Éreztük az isteni gondviselést. Így, kevés kivétellel, szinte minden programelemet meg tudtunk valósítani.

Aradon Nemes Árpád idegenvezető csatlakozott a csapatunkhoz, aki végig vezetett minket ezen a csodálatos úton. A hosszú utazás alatt az idegenvezetőnk rengeteget mesélt Erdélyről, történelmi és földrajzi adatokról, a tájról, az emberekről. A gyerekek érdeklődéssel hallgatták.

A gazdag történelmi múlttal rendelkező erdélyi nagyvárosban az aradi vértanúk emlékművénél emlékeztünk és tisztelegtünk. Elhelyeztük koszorúnkat az emlékműnél.

Következő megállónk **Déván** volt. A várhegy alatt leparkoltak a buszok. Mivel a felvonó nem üzemelt, gyalogosan hódítottuk meg magos Déva várát, az egykori erdélyi alvajdák székhelyét. Gyönyörű kilátás tárult elénk a várból.

Innen **Gyulafehérvárra** mentünk, az erdélyi érsekség székhelyére. A Szent Mihály Érseki Székesegyház az erdélyi fejedelmek temetkezési helye. A Székesegyházban helyet foglaltunk a padokban, majd az idegenvezetőnk egy kis történelmi ismertetőt adott, miközben a tanulóink tudását is feltérképezte ebből a

történelmi korból. Megnéztük a Hunyadiak síremlékeit, valamint Izabella királyné és János Zsigmond fejedelem gazdagon díszített kőszarkofágjait. Altemplomában erdélyi fejedelmek és püspökök egész sora nyugszik. Igaz, hogy szemerkélő esőben, de a Székesegyház környékének nevezetességeit is megcsodálhattuk.

Mivel Déva várának gyalogos meghódítása sok időbe került, így **Oláhszentlászlóra** már nem jutottunk el.

Este 9 órakor értünk a szállásunkra, mely a Hargita megyei **Székelyszentléleken** volt. A Becsali panzióban vendéglátóink finom vacsorával fogadták az elcsigázott csapatot. Az ízletes vacsora után elfoglaltuk a szállásainkat. Voltak, akik kis faházakban laktak, voltak, akik a nagy vendégházban. Itt két estét/éjszakát töltöttünk, így jutott idejük a gyerekeknek az ismerkedésre, a barátkozásra is, aminek nagyon örültek.

Nagy várakozással tekintettünk a következő napok elé.

2. nap

Fél nyolckor ébresztő volt, majd 8 órakor elfogyasztottuk reggelinket, mely után mindenki készített magának úti csomagot.

8:45-kor **Székelyszentléleken** a Benedek Fidel Általános Iskolába látogattunk, ahol az igazgató asszony és a hetedik osztályos tanulók nagy szeretettel fogadtak minket. Átadtuk az otthonról hozott, Ceglédet bemutató apró ajándékainkat (kulcstartó, csokoládé, képeslap). Nagy volt az izgalom előtte a tanulóink körében, mivel nehezen tudták elgondolni, hogy egy másik ország területén ékes magyarsággal beszélő tanulók közé csöppennek. Egy tanuló bemutatta az iskolájukat, élmény volt hallgatni. Meséltek még az iskolarendszerről is, tanórán kívüli tevékenységeikről, illetve jó volt látni, hogy milyen érdeklődéssel figyelték mindezt a tanulóink, rácsodálkoztak, hogy az ottani diákok egyenruhát hordanak, 10 osztályzat van stb. Jó hangulatú beszélgetés volt. A későbbi programok során még több információt hallhattunk az idegenvezetőnkől is a helyi iskolarendszerről.

Az iskolalátogatás után ismét útra keltünk, hogy megismerjük Erdély, a Székelyföld nevezetességeit. Ezen a napon utunkat a **Szovátán** található Medvetónál kezdtük. Ez a világon egyedülálló látványosság a kiterített medvebőrre

hasonlító alakjáról kapta a nevét. Sótartalma a felszínen 100 g/l, mélyebben 220-300 g/l. Vize a helioterm jelenség következtében 35°C-ra is felmelegszik. A nagy sűrűségű sós víz fölé a beömlő patakok néhány centiméteres, kisebb sűrűségű édesvíz-réteget hoznak létre, és ez az üvegházhatás miatt meggátolja a sós víz felszínre kerülését és lehűlését. Vizét meddőség, valamint reumatikus és gyulladásos betegségek kezelésére használják. Miután körbesétáltuk a tavat, elindultunk Korondra.

Korondon egy sóvágómester mutatta be, hogyan „vágják” a sötömböket. Amikor a programban ezt olvastuk, el sem tudtuk képzelni, mi lehet ez. A mesterember nagyon jó humorral, a gyerekek számára érthetően mutatta be a munkáját, valamint hatalmas „sófelhőben” látványosan is szemléltette a tevékenységét. Így már megértettük, hogyan készülnek a hatalmas sötömbökből az apró kis sókészítmények. Nagyon lekötötte a gyermekek figyelmét, hiszen ez egy számukra ismeretlen mesterség. Természetesen a sóból készült termékek vásárlása volt a legfőbb attrakció. Korond központjában is megálltunk, ahol a gyerekek megcsodálhatták a híres vásárt, s a családtagjaiknak szánt ajándéktárgyakat is beszerezhették.

Székelyudvarhelyen folytattuk utunkat, mely város Székelyföld történelmi, társadalom- és művelődéstörténeti központja, s évszázados hagyományokra visszatekintő székhelye. A városnéző sétánk során megtekintettük a Főteret. Három összefutó fő utca és még néhány oldalsó mellékutca zárja körül a város központját képező épületegyüttest. A középületek, templomok és üzletek egyaránt történelmi hangulatot árasztanak, annak ellenére, hogy legtöbbjük építése már a XX. században fejeződött be. Megcsodálhattuk a közepén található református templomot is. Rövid sétát tettünk, hogy a református kollégiumot is megtekinthessük.

Segesvár volt a következő megállóhelyünk. A város történelmi központja a Világörökség része. Belépve az Óvárosba a százszázados virágzó világában találtuk magunkat. A várost híres kézműipar jellemezte. Bronz- és ónművesei, asztalosai, kőfaragói, majd később posztó-, kerámia- és üvegipara tette nevezetessé. A hegy tetején épült várból csodálatos kilátás nyílt a városra, ahova 178 lépcső vezetett fel. Érdekes volt látni a város egyik nevezetességét, az óratornyot. Itt szabadidőt is kaptak a gyerekek, hogy önállóan is felfedezhessék ezt a gyönyörű városközpontot.

Bögözre sajnos már nem jutottunk el az esőzés miatt.

Ezt a napot is a székelyszentléleki szálláson zártuk finom vacsorával, beszélgetéssel, játékkal.

3. nap

Fél hétkor volt az ébresztő, 7-kor reggeliztünk és elkészítettük az úti csomagjainkat. Ezt követően elkészöntünk szállasadóinktól, s a bőröndjeinkkel együtt szálltunk fel a buszokra.

Első állomásunk **Marosvásárhely** volt, a székelység művelődési, ipari, kereskedelmi, közlekedési, oktatási és szellemi központja. A városnéző sétát a heves esőzés miatt sajnos ki kellett hagynunk, a főtéren álló szecessziós remekmű, a Kultúrpalota bejárása azonban kárpótolt minket. A csodaszép előcsarnok után a legjobb, legimpozánsabb részbe, az első emeleti Tükörterembe mentünk. Jellegzetessége tizenkét festett üvegablaka, melyek a hun őstörténet jeleneteit mutatják be. A középén található ablakok székely népballadákból vett jeleneteket ábrázolnak. A terem két végét egy-egy hatalmas velencei tükör zárja le. Az előcsarnokból nyíló hangversenyteremben is gyönyörködhattunk, s egy hangverseny próbájába is belehallgathattunk, mely ámulatba ejtett gyerekeket és kísérőket egyaránt.

Következő úticél **Torda** egyik legfontosabb turisztikai látványossága és gyógyhelye, a **sóbánya** volt, amely a Sarata-Durgau völgyben fekszik. A sóbánya levegőjének magas páratartalma, egyenletes hőfoka (állandó 10-12 fok) gyógyító hatással van a légzőszervi megbetegedésekre. 13 emeletnyi mélységbe ereszkedtünk le, ahol többek között megtekinthettük a Rudolf bányában a

gyermekek számára létrehozott játszóteret, bowling-pályákat, futballpályát, csónakázó tavat, óriáskereket (ami sajnos nem üzemelt). Felfelé mindenki vállalkozott a 13 emelet gyalogos megmászására.

Nagyon vártuk a **tordai hasadék** bejárását is, de ebben az időjárás sajnos nem kedvezett nekünk. Mivel az esőzések miatt felázott talaj balesetveszélyessé vált, kénytelenek voltunk kihagyni ezt a programot. Így viszont maradt még időnk arra, hogy az egyik következő napi helyszínünket felkeressük.

A kincses városba, Erdély történelmi központjába, **Kolozsvár**ra utaztunk. Tartalmas városnéző séta következett. Meglátogattuk többek között a Szent László alapította kolozsmonostori apátságot, megnéztük a város főterét, ahol Mátyás király emlékműve áll. Elsétáltunk Mátyás király szülőházához, mely Kolozsvár legrégibb emeletes háza, gótikus stílusú műemlék.

Magyarfenesen zártuk a napunkat, ahol a Csáni vendéglőben finom vacsorával vártak minket. Vacsora után a fiúk elfoglalták az itt található szállásaikat. A lányokat a buszok tovább vitték **Tordaszentlászlóra**, mivel ők ott kaptak szállást egy családi házban és egy panzióban.

4. nap

Fél nyolckor volt az ébresztő. A fiúk és kísérőik 8-kor reggeliztek. Ezután a lányok is megérkeztek. Miután ők is elfogyasztották bőséges reggelijüket, az úti csomagjainkkal és a bőröndjeinkkel útnak indultunk hazafelé.

Bánffyhunyadon a buszokból láthattuk az érdekes, díszes palotákat, Csúcsán pedig a szemfülesebbek a Boncza-kastélyt.

Királyhágón tartottunk pihenőt, megcsodáltuk a kilátást, majd innen folytattuk tovább az utunkat.

Szent László kedvelt városába, **Nagyváradra** értünk. Az ő nevéhez fűződik a város alapítása, és egyben védőszentje is ennek a városnak. Felfedező utunkat a nagyváradi várban kezdtük, ami az egyik legreprezentatívabb erdélyi katonai és egyházi építészeti együttes. A vár egyik legnagyobb nevezetessége a Szent László által alapított székesegyház, illetve az a tény, hogy ide temették Luxemburgi Zsigmond (1382–1437) német-római császárt. Ezt követően felkerestük a város főbb nevezetességeit, és szabadidőt is kaptak a gyerekek. Utunkat a Római Katolikus Székesegyháznál fejeztük be. Szent László hermáját is megtekinthettük.

Élményekkel telve indultunk haza.

A Határtalanul! pályázat lehetőséget biztosít diákjaink számára, hogy bepillantást nyerjenek a külföldi magyarság életébe, szokásaiba, iskoláiba, kultúrájába, gasztronómiájába. Továbbá, hogy megismerkedjenek olyan hagyományos mesterségekkel is, melyeket ezeken a területeken még ma is művelnek az emberek, mint pl. a Korondon bemutatott és számunkra teljesen ismeretlen sóvágó foglalkozás.